

LEVEND WATER

GEBEDSDIENST

40-DAGENTIJD 19 MAART 2022

OLVROUWEKERK APELDOORN

STILTE

LIED: KOM NAAR LEVEND WATER

Kom naar het levend water, kom naar de bron:
leer valse schijn verlaten en keer je om.

Ik ben het levend water, ik ben de bron:
leer je op mij verlaten en zie niet om.

Wie zoekt om God te eren, Hart van bestaan
zal in mijn daden lezen de Ene Naam.

Wie aarde gaat bewerken leert met geduld
de groeikracht op te merken die haar vervult.

Leven wordt je gegeven, Adem en Geest;
dood zul je niet meer vrezen, zowaar ik leef.

WOORD VAN WELKOM

OM ONTFERMING

O God die uit het water in het begin
de aarde hebt geroepen de grote toekomst in:

Refrein: Heer, ontferm u over ons
en over onze kinderen.

O God die door het water, de Rode Zee,
uw volk de vrije doortocht gaf,
uw wolk trok met hen mee:

Refr

O God die in het water van de Jordaan
uw Zoon hebt aangewezen
om allen voor te gaan:

Refr

O God die in het water van onze doop
wie Jezus willen volgen
doet opstaan tot de hoop:

Refr

GEBED (*Uit Thailand*)

Ik wil als het water zijn, dat in de rivieren klatert,
en door het oerwoud stroomt,
dat velden vruchtbaar maakt en overal leven brengt.

Ik wil als het water zijn, dat al wat vies is, wast,
dat iedere mens, hoe die ook heet
en heling en bevrijding zoekt,
weer hoop op toekomst geeft.

Ik wil als het water zijn, dat alle boten draagt,
vol mensen en hun lasten, om voor hen allemaal
hun lasten te verlichten.

Ik wil als het water zijn, de bron van alle leven,
dat alle mensen samenbrengt,
om samen, overal vandaan, het lief en leed te delen.

God, ik wil als het water zijn, dat in uw richting stroomt,
om in de wereld, overal, uw opdracht waar te maken:
meer mens te zijn voor iedereen.

LEZING: EXODUS 17, 1-7

Vanuit de woestijn van Sin trok het hele volk van Israël verder, van de ene pleisterplaats naar de andere, volgens de aanwijzingen van de HEER. Toen ze hun tenten opsloegen in Refidim, bleek daar geen water te zijn om te drinken. Ze maakten Mozes verwijten. ‘Geef ons te drinken, geef ons water!’ zeiden ze. Mozes zei: ‘Waarom maakt u mij verwijten? Waarom stelt u de HEER op de proef?’ Maar omdat het volk daar hevige dorst leed, bleef het klagen. ‘Waarom hebt u ons weggehaald uit Egypte?’ zeiden ze tegen Mozes. ‘Om ons van dorst te laten sterven, met onze kinderen en ons vee?’ Mozes riep luid de HEER aan. ‘Wat moet ik met dit volk beginnen?’ vroeg hij. ‘Er hoeft niet veel meer te gebeuren of ze stenigen mij!’ De HEER antwoordde Mozes: ‘Ga samen met een aantal van de oudsten van Israël voor het volk uit. Neem de staf waarmee je op de Nijl hebt geslagen in je hand en ga op weg. Ik zal je opwachten op de rots bij de Horeb. Als je op de rots slaat, zal er water uit stromen, zodat het volk te drinken heeft.’ Mozes deed dit, in het bijzijn van de oudsten van Israël. Hij noemde die plaats Massa en Meriba, omdat de Israëlieten Mozes daar verwijten hadden gemaakt en omdat ze daar de HEER op de proef hadden gesteld door te vragen: ‘Is de HEER nu in ons midden of niet?’

LIED: MENSEN DIE OP UITTOCHT GAAN

Mensen die op uittocht gaan, uit het land der slaven,
uit de ban van dood en kwaad: wie toch zal u laven?
Heer, die met ons gaat, ‘t water uit de rotsen slaat,
Heer, Gij zult ons laven.

‘t Volk dat zwerft in de woestijn, zal Hij dat verlaten?
Zal Hij niet hun leeftocht zijn en hun levend water?
Heer, die met ons gaat, ‘t water uit de rotsen slaat,
Heer, ons levend water.

EVANGELIE: JOHANNES 4, 5-30

In die tijd kwam Jezus bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: ‘Geef Mij wat te drinken.’ Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. De vrouw antwoordde: ‘Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!’ (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.) Jezus zei tegen haar: ‘Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hem erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.’ ‘Maar heer,’ zei de vrouw, ‘U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.’ Jezus antwoordde: ‘Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.’ ‘Geef mij dat water, heer,’ zei de vrouw, ‘dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.’ Toen zei Jezus tegen haar: ‘Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.’ ‘Ik heb geen man,’ zei de vrouw. ‘U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,’ zei Jezus, ‘u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.’ Daarop zei de vrouw: ‘Ik begrijp dat U een profeet bent, heer. Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.’ ‘Geloof Me,’ zei Jezus, ‘er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de redding komt immers van de Joden. Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.’ De vrouw zei: ‘Ik weet wel dat de messias zal komen,’ (dat betekent ‘gezalfde’) ‘wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.’ Jezus zei tegen haar: ‘Ik ben het, degene die met u spreekt.’

Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: ‘Waar

bent U op uit?’ of: ‘Waarom spreekt U met haar?’ De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: ‘Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?’ Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe.

OVERWEGING

STILTE

ORGELSPEL

VOORBEDE

acclamatie:

Komt allen die dorstig zijn.
laat al wie wil ontvangen: het levend water - vrij!
Amen, kom heer Jezus (2x)

en afgesloten met:

Onze Vader, die in de hemel zijt,
Uw Naam worde geheiligd, Uw rijk kome,
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood,
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren.
En breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het Koninkrijk, en de Kracht
en de Heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.

LIED: DIT IS HET VERBOND

Dit is het verbond van God met de mensen:
Hij legt zijn woorden in mijn mond,
Hij heeft mij geroepen, Hij heeft mij gezonden
om aan de armen het evangelie te brengen.
De Geest des Heren zal op mij rusten. (2x)

Zoals een hert reikhalst naar leven water,
zo wil ik, God met heel mijn wezen naar U toe.
Ik dorst naar God, de levende God.
De Geest des Heren zal op mij rusten.

Stromen van levend water, helder als kristal
ontspringen aan de troon van God en van het Lam.
En God de Heer zal over ons lichten.
De Geest des Heren zal op mij rusten.

Jezus heeft gezegd: stromen van leven water
zullen ontspringen uit mijn hart als Ik verheerlijkt ben.
Het is de Geest die Ik u geven zal.
De Geest des Heren zal op mij rusten.

ZEGENBEDE

SLOTLIED: DE STEPPE ZAL BLOEIEN

De steppe zal bloeien
de steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping
staan vol water, maar dicht:
de rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken,
de steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde
één voor één en voorgoed;
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water
schietend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen.
Die zaaien in tranen,
Die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen. Ik open
hemel en aarde en afgrond,
En wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

© 1974
GODWIN
PUBLISHERS